

ĂN CHẾT HAY KHÔNG ?

Hai vợ chồng ngồi nói chuyện về vấn đề ăn uống. Vợ thở dài:

- Thời buổi khó khăn, không chỉ đắt đỏ mà còn nguy hiểm. Ăn gì cũng sợ.

Chồng ngạc nhiên:

- Có gì mà em sợ? Em cứ quan trọng hóa vấn đề.

- Anh không thấy sao? Ăn cái gì bây giờ cũng dễ ngộ độc hoặc nhiễm bệnh. Ăn thịt heo thì sợ ảnh hưởng thuốc tăng trọng, rồi bệnh lở mồm long móng; ăn thịt gà thì sợ cúm gà; ăn trái cây cũng sợ nhiễm bệnh vì toàn là đồ Trung quốc.

- Ôi dào, em cứ lo sợ thế thì già cả người ra đấy. Cứ vô tư đi em!

- Vô tư sao được hả anh? Mình đã vậy, còn con cái nữa. Chúng nó đang tuổi ăn học, cần có chất để phát triển chứ anh!

Chồng gãi đầu:

- Thế thì mình ăn cá đi.

- Không được. Ăn cá cũng nhiễm chất độc phóng xạ.

- Chứ biết ăn cái gì? Hay là mình ăn chay?

Vợ bật người lên và ré giọng:

- Cũng không được. Rau đậu bây giờ không thể tin nổi. Toàn thuốc trừ sâu. Ăn vào cho chết à!

- Thế thì chỉ có nhịn đói, rồi cứ uống nước lã cầm hơi!

- Cũng vẫn không được. Nước lã cũng nhiễm độc. Ngay cả không khí còn ô nhiễm đấy, anh đừng tưởng!

- Thế thì cả nhà ngồi chờ chết à. Khổ thế không biết!

Nghe bố mẹ bàn thảo mà không có cách giải quyết. Cu Tèo chạy ra nói:

- Ăn gì cũng chết. Con biết có cái ăn không ngộ độc, cũng không chết, rất khỏe là đàng khác.

Bố ngạc nhiên:

- Cái trứng này! Mày mới đi I-rắc về hay sao mà nỡ thế hả con?

- Không. Con nói thật đó!

Mẹ nói nhanh:

Nào, con nói mẹ nghe xem nào. Ăn gì không chết?

Cu Tèo cười hở hết cả hàm răng sún:

– Ăn hối lộ.

Bố mẹ tròn mắt:

– Con nói cái gì?

– Con bảo là cả nhà mình ăn hối lộ, bảo đảm không chết mà còn khỏe re. Bố mẹ có thấy ai ăn hối lộ mà chết chưa? Người ta ăn hối lộ nên mới ung dung sung sướng. Bại lộ thì chỉ làm kiểm điểm rút kinh nghiệm là xong, cùm lăm là tù treo thôi. Vô tư!

Hai vợ chồng nhìn nhau cười toe toét:

– Con chúng ta giỏi thật. Thế mà mình không biết!

HUYỀN THỨC THỦ

(cháu lâu đời của Huỳnh Thúc Kháng)